

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

รายงานผลการวิจัยการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม (2) ศึกษาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม หลังการพัฒนา (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม หลังการพัฒนา และ (4) ศึกษาผลกระทบเชิงบวก หลังการพัฒนา ที่ปรากฏโรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการ 2 ปีการศึกษา ตั้งแต่วันที่ 16 เดือนพฤษภาคม 2559 ถึง วันที่ 31 มีนาคม 2561 ต่อเนื่อง 2 ปีการศึกษา กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากร ดังนี้ (1) นักเรียน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณค่าของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2559 จำนวน 108 คน และปีการศึกษา 2560 จำนวน 108 คน และสุ่มแบบแบ่งชั้นประเมินสัดส่วน โดยจำแนกตามระดับชั้น และสุ่มอย่างง่าย โดยมีการจับฉลาก (2) ครู ศึกษาจากประชากรครู ปีการศึกษา 2559 จำนวน 17 คน ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน (3) ผู้ปกครอง กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 43) โดยใช้ผู้ปกครองที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2559 จำนวน 108 คน และปีการศึกษา 2560 จำนวน 108 คน (4) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 43) โดยยกเว้นผู้บริหารสถานศึกษาและผู้แทนครู ได้กลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2559 และปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 คน และ (5) เครือข่ายชุมชนกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 43) โดยกำหนดผู้แทนจาก 6 เครือข่าย เครือข่ายละ 3 คน ได้กลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2559 และปีการศึกษา 2560 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบบันทึกข้อมูลผลกระทบเชิงบวกตามสภาพจริง ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 แบบสอบถามคุณภาพการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.987 ฉบับที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมที่สะท้อนถึงคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม หลังการพัฒนา ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.975 ฉบับที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม หลังการพัฒนา ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.979 ฉบับที่ 4 แบบบันทึกผลกระทบเชิงบวก หลังการพัฒนา ที่ปรากฏต่อโรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยเก็บข้อมูล 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 หลังการพัฒนาเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2559 ช่วงเดือนมีนาคม 2560 ครั้งที่ 2 หลังการพัฒนาเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2560 ช่วงเดือนมีนาคม 2561 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS version 18 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม กล่าวโดยสรุปดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามวิธีกระบวนการวิจัย สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ปีการศึกษา 2559 โดยภาพรวมทั้งห้ากลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง-มาก ปีการศึกษา 2560 โดยภาพรวมทั้งห้ากลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายกลุ่มที่ประเมินพบว่า ปีการศึกษา 2559 นักเรียนและ ผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.52$, S.D. = 0.70) รองลงมา คือ ครู อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu= 3.48$, $\sigma= 0.53$) ส่วนเครือข่ายชุมชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ปีการศึกษา 2560 ครูมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.14$, S.D.=0.39) ส่วนเครือข่ายชุมชนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.95$, S.D.=0.45) อยู่ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องตามสมมติฐาน

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมที่สะท้อนถึงคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม หลังการพัฒนา ตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2559 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.72) รองลงมาคือ ครู ($\mu= 3.54$, $\sigma = 0.60$) อยู่ในระดับมากเช่นกัน ปีการศึกษา 2560 โดย

ภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยครูมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.15$, $\sigma = 0.50$) รองลงมาคือ ผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.13$, $S.D. = 0.52$) อยู่ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องตามสมมติฐาน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2559 โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ยกเว้น เครือข่ายชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มที่ประเมิน พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, $S.D. = 0.73$) รองลงมาคือ ผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$, $S.D. = 0.71$) ส่วนเครือข่ายชุมชนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำสุด ($\bar{X} = 3.45$, $S.D. = 0.58$) อยู่ในระดับปานกลาง ปีการศึกษา 2560 โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มที่ประเมิน พบว่า ครูและผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมาก (μ , $\bar{X} = 4.25$, σ , $S.D. = 0.41$) รองลงมาคือ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, $S.D. = 0.41$) ส่วนเครือข่ายชุมชนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำสุด ($\bar{X} = 4.17$, $S.D. = 0.35$) อยู่ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องตามสมมติฐาน

4. ผลการศึกษาผลกระทบเชิงบวก หลังการพัฒนา ที่ปรากฏต่อ โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน ส่งผลให้โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน ได้รับการประกาศเกียรติคุณ จากองค์กรและหน่วยงานทางการศึกษา ทั้งระดับชาติ ระดับภาค/จังหวัด/เขตตรวจราชการ และระดับเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งสิ้นจำนวน 221 รายการ เมื่อพิจารณาแยกตามระดับ พบว่า ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ระดับชาติ จำนวน 36 รายการ ระดับภาค/จังหวัด/เขตตรวจราชการ จำนวน 25 รายการ และระดับเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 160 รายการ อีกทั้งโรงเรียนเป็นแหล่งการเรียนรู้ แหล่งศึกษาดูงานของหน่วยงานทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ศึกษาดูงานกระบวนการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน จำนวน 13 คณะ รวม 580 คน สอดคล้องตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียนโดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ปีการศึกษา 2559 โดยภาพรวมทั้งห้ากลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง-มาก ปีการศึกษา 2560 โดยภาพรวมทั้งห้ากลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพมาก สอดคล้องตามสมมติฐาน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีการวางแผนและบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะความคนดีของนักเรียน 5 ประการ ได้แก่ ชื่อสัตย์ จิตอาสา ความพอเพียง ความเป็นคนดี และ มีวินัย โดยให้ความสำคัญกับการระดมความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และถือเป็นหน้าที่ของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และชุมชน ซึ่งจะต้องให้ความร่วมมือในการดูแลและพัฒนานักเรียน โดยมีหน้าที่บทบาทสำคัญตามบริบทของตนเอง และที่สำคัญผู้บริหารใช้กระบวนการบริหารจัดการอย่างแยบยลและสร้างสรรค์ภายใต้รูปแบบ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” ซึ่งประกอบด้วย 1) การสื่อสารสร้างความเข้าใจ ส่งผลให้นักเรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีความเข้าใจ ความตระหนัก ร่วมกำหนดเป้าหมาย และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน 2) สร้างการมีส่วนร่วม ส่งผลให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียทุกคนทุกกลุ่มมีโอกาสได้ร่วมคิดร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา และชื่นชมความสำเร็จ คือนักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงลักษณะความเป็นคนดีตามที่ร่วมกันกำหนด ได้แก่ ชื่อสัตย์ จิตอาสา พอเพียง รับผิดชอบ และมีวินัย 3) สอบถามติดตาม(นิเทศกำกับติดตามอย่างกัลยาณมิตร) ส่งผลให้ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นแนะนำ เสริมแรง สร้างขวัญกำลังใจอย่างกัลยาณมิตร เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมทั้งโรงเรียน นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง และมีพฤติกรรมที่แสดงถึงคุณลักษณะความเป็นคนดี ได้แก่ ชื่อสัตย์ จิตอาสา พอเพียง รับผิดชอบ และมีวินัย 4) เสริมแรงเชิงบวก สร้างขวัญกำลังใจ ส่งผลให้กระบวนการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียนเป็นไปอย่างอบอุ่น เป็นกันเอง เพิ่มแรงบันดาลใจในการร่วมกันพัฒนาความเป็นคนดีของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ และทุกคนภูมิใจกับการ “ช่วยกันสร้างคนดีให้บ้านเมือง” และ 5) สร้างและขยายเครือข่าย ส่งผลให้ มีเครือข่ายโรงเรียนคุณธรรมในการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ และขยายผลกระบวนการพัฒนาความเป็นคนดีของนักเรียน โดยนำนักเรียนและครูแกนนำอบรมกระบวนการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียนสู่โรงเรียนอื่นๆ ซึ่งจากกระบวนการที่แยบยลและสร้างสรรค์ภายใต้รูปแบบ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” นี้ ส่งผลให้บรรลุเป้าหมายตามที่

กำหนดร่วมกัน คือคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียนโรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ได้แก่ ซื่อสัตย์
จิตอาสา ความพอเพียง ความรับผิดชอบ และ มีวินัย

สอดคล้องกับ มนตา ตูลย์เมธการ และคณะ(2560 : 3) โดยได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผล
ต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน โรงเรียนคุณธรรมจริยธรรมเพื่อร่วมสร้างคนดีให้บ้านเมือง ได้แก่
การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหาร 2) ครู 3) นักเรียน 4) ผู้ปกครอง และ
5) ชุมชน รวมถึงกระบวนการทำงาน โดยที่ผู้บริหารต้องกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาที่ชัดเจน
สร้างความตระหนักและความเข้าใจให้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ประสานงานความร่วมมือจากทุกภาค
ส่วน และประพฤตินเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครูและนักเรียน สำหรับในส่วนของครูนั้น ต้องมุ่งมั่น
ตั้งใจและทุ่มเทร่างกายแรงใจเพื่อพัฒนานักเรียน เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน เอาใจใส่และ
ให้คำแนะนำที่ดีแก่นักเรียน และต้องมีครูแกนนำที่มีความเข้มแข็งเป็นหลักในการดำเนินงาน
ในขณะที่นักเรียนต้องดำเนินงานโครงการคุณธรรมจริยธรรมที่คิดเอง ทำเอง แก้ปัญหาเอง มีส่วน
ร่วมในการแก้ปัญหา เห็นคุณค่าเห็นคุณค่าและความสำคัญของการพัฒนาตนเองและพัฒนา
โรงเรียน ทั้งนี้ในส่วนของผู้ปกครองและชุมชน ต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักเรียน ส่งเสริม
สนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงาน รวมทั้งประพฤตินเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน
โดยที่การดำเนินงานของโรงเรียนต้องทำงานอย่างมีระบบ มีการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง และ
มีการสะท้อนผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

สอดคล้องกับสุภาพร สุขสวัสดิ์ (2552) กล่าวว่า การพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรม
จริยธรรมเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดี สามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคมเป็นหน้าที่หลักของสถานศึกษา
ในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ปลูกฝังเจตคติ ซึ่งผู้บริหารการศึกษาต้องตระหนักและมีบทบาท
สำคัญที่สุด ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน จะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทาง
ส่งเสริมให้นักเรียนให้มีคุณภาพชัดเจน โดยเริ่มจาก ผู้บริหารต้องกำหนดนโยบายการพัฒนา ให้ครู
นำไปปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อการพัฒนา
ผู้เรียน การปฏิบัติเป็นแบบอย่างของครู และบุคลากรในโรงเรียน การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และชุมชน ตลอดจนมีการประเมินเพื่อพัฒนา

สอดคล้องกับ นลินี ทวีศิลป์ (2549) ที่พบว่า ครูมีความสำคัญต่อการพัฒนา แต่การจะ
ทำให้ครูตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบนั้น สิ่งสำคัญคือการบริหารจัดการซึ่งเป็นหน้าที่หลัก
ของผู้บริหาร ผู้บริหารเป็นตัวจักรสำคัญ เพราะเป็นผู้นำและกำหนดทิศทางการทำงาน ผู้บริหารต้อง
มีภาวะผู้นำที่สามารถนำการเปลี่ยนแปลงที่ดี สร้างขวัญกำลังใจทีมงานได้ดี บริหารจัดการทรัพยากร
ให้เป็นประโยชน์คุ้มค่า และสร้างแรงจูงใจให้ครูได้พัฒนาความรู้และเจตคติที่ดีต่อการสอน

คุณธรรมจริยธรรม เข้าใจการพัฒนาอย่างเป็นระบบ สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

สอดคล้องกับทรงยศ แก้วมงคล(2555) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครผลการศึกษพบว่า ปัจจัยระดับผู้บริหาร พฤติกรรมการบริหารด้านการเป็นผู้นำ ด้านพฤติกรรมกระตุ้นใจ และด้านพฤติกรรมติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยประสิทธิผลการบริหารวิชาการรายโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประสพการณ์การบริหารและการฝึกอบรมทางการบริหาร ไม่มีอิทธิพล

สอดคล้องกับ ทวีชัย คำภักดี และคณะ (2549) ที่ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริการจัดการคุณภาพการศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาแบบมีส่วนร่วมเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ของสถานศึกษา กรณีศึกษา สถานศึกษาในเขตพื้นที่กาฬสินธุ์ เขต A ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR : Participation Action Research) สถานศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างมี 3 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาที่ส่งต่อการพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) หาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน และ 3) เสนอแนะรูปแบบการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลการดำเนินงานการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของสถานศึกษาทั้ง 3 แห่ง นักเรียนส่วนใหญ่มีวินัยในตนเองดีขึ้น มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สอดคล้องตามกำระเบียบของสถานศึกษา แต่ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่ปรากฏผลเพราะเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ

สอดคล้องกับ สุริยา เพ็ญจสิริ และนิภา ศรีไพโรจน์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทของสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณลักษณะสุจริตของนักเรียน ตามโครงการ โรงเรียนสุจริต สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 และเขต 4 พบว่า ด้านบทบาทของสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณลักษณะสุจริตของนักเรียนตามโครงการ โรงเรียนสุจริต สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 และเขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

สอดคล้องกับธัญญา ไมล์ (Tanya Miles. 2016) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในกระบวนการศึกษา ผู้วิจัยได้สำรวจเขตการศึกษาในชนบทของอลาบามา พบว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักเรียน ในการเลือกสถานศึกษาที่เหมาะสมให้กับนักเรียน โดยพิจารณาผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อที่จะสามารถช่วยพัฒนาและปรับปรุงให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมที่สะท้อนถึงคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม หลังการพัฒนา ตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2559 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2560 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก เช่นกัน สอดคล้องตามสมมติฐาน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีการวางแผนและบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และแบบยล ภายใต้การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน กลุ่มนาอินทรีย์ บ้านหนองถั่ว สถานีอนามัยสามอ่าง วัดหนองถั่ว วัดเกษตรชลธิ วัดบ้านขาว และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น ได้ร่วมวางแผนในการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน 5 ประการ ได้แก่ ซื่อสัตย์ จิตอาสา ความพอเพียง ความรับผิดชอบ และมีวินัย โดยเลือกใช้กิจกรรมและรูปแบบการพัฒนาที่แบบยลและสร้างสรรค์ที่เปิดโอกาสให้ครู ผู้บริหาร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือผู้เกี่ยวข้อง ได้ร่วมดำเนินกิจกรรมควบคู่กับนักเรียนตามเหมาะสม ซึ่งได้กำหนดรูปแบบ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” เป็นแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 1) การสื่อสารสร้างความเข้าใจ โดยมีกิจกรรมย่อย ได้แก่ การจัดประชุมสร้างความเข้าใจและความตระหนักระหว่างผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และเครือข่ายชุมชน และร่วมกันกำหนดเป้าหมาย ตลอดจนกระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมาย นั่นคือนักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงคุณลักษณะความเป็นคนดีตามที่กำหนด 2) สร้างการมีส่วนร่วม โดยมีกิจกรรมย่อย ได้แก่ ร่วมกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และเครือข่ายชุมชน การสร้างความเข้าใจและการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมให้นักเรียนมีลักษณะความเป็นคนดี และการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ กิจกรรม และโครงการคุณธรรมที่โรงเรียนดำเนินการ 3) สอบถามติดตาม(นิเทศกำกับติดตามอย่างกัลยาณมิตร) โดยมีกิจกรรมย่อย ได้แก่ การกำหนดรูปแบบการนิเทศติดตามความก้าวหน้าการดำเนินกิจกรรม การกำหนดปฏิทินการติดตามแลกเปลี่ยนรายงานความก้าวหน้า และการจัดกิจกรรม “ตลาดนัดความดี” 4) เสริมแรงเชิงบวก สร้างขวัญกำลังใจ โดยมีกิจกรรมย่อย ได้แก่ การกำหนดรูปแบบการเสริมแรง สร้างขวัญกำลังใจ การให้โอกาสครูและนักเรียนได้ร่วมกิจกรรมในการนำเสนอผลงานร่วมกับโรงเรียนอื่นๆ การส่งเสริมให้นักเรียนและครูได้รับเกียรติบัตรในระดับต่างๆ และ 5) สร้างและขยายเครือข่าย โดยมีกิจกรรมย่อย ได้แก่ การประชุมวางแผนสร้างและขยายเครือข่ายการพัฒนาความเป็นคนดีของนักเรียนโดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” การสร้างเครือข่ายในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดนิทรรศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียน การร่วมเวทีเสวนา การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เฟสบุ๊ก คลิปวิดีโอ เอกสารบทความและ

เอกสารรูปเล่มในอินเทอร์เน็ต เป็นต้น การรับคณะศึกษาดูงานจากโรงเรียนต่างๆ ตลอดจนการขยายเครือข่ายสู่โรงเรียนใกล้เคียง และนอกจากนี้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายยังเป็นแบบอย่างที่ดี ในการส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่สะท้อนถึงคุณลักษณะความเป็นคนดี ได้แก่ ซื่อสัตย์ จิตอาสา พอเพียง รับผิดชอบ และมีวินัย ตามตัวชี้วัดที่โรงเรียนกำหนดอย่างยั่งยืน

สอดคล้องกับพนม พงษ์ไพบูลย์ (2552 : ออนไลน์) กล่าวว่า คนทุกคนทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ จำเป็นต้องมีค่านิยมและทัศนคติเรื่องความซื่อสัตย์และต้องดำเนินชีวิตโดยมีความซื่อสัตย์เป็นพื้นฐาน ดังนั้น การปลูกฝังเรื่องความซื่อสัตย์จึงต้องเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายในสังคมที่จะต้องช่วยกัน จะยกภาระให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ได้ ทุกคนต้องมีสำนึกและปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบด้วยความซื่อสัตย์และมีหน้าที่ดูแลช่วยเหลือสร้างจิตสำนึกให้คนอื่นปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ด้วย องค์กรหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบที่สำคัญ คือ 1) ครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ต้องช่วยกันดูแลสร้างและปลูกฝังจิตสำนึกนี้ด้วยการแนะนำ สั่งสอน ทำตัวอย่างที่ดีให้กับคนในครอบครัวของตน 2) โรงเรียนและสถานศึกษา เป็นสถาบันสำคัญที่ทำหน้าที่ให้การศึกษอบรมบ่มนิสัย คือ ให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง การสร้างนิสัย การประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง หัวใจสำคัญของการศึกษา คือ การทำให้คนเป็นคนดีเป็นคนที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นทั้งต่อสังคมที่ตนอยู่อาศัยและต่อประเทศชาติจนถึงมนุษยชาติในที่สุด การสร้างลักษณะนิสัยความซื่อสัตย์ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่โรงเรียนและสถานศึกษา จะต้องให้การเอาใจใส่ดูแลไม่น้อยกว่าการทำให้ผู้เรียนมีความรู้ 3) สถาบันสังคมต่าง ๆ ก็ต้องมีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนการสร้างลักษณะนิสัยความซื่อสัตย์ วัดและองค์กรทางศาสนาต่าง ๆ จะมีส่วนช่วยได้มากในการอบรม สร้างความเชื่อ ความศรัทธาให้เกิดขึ้น สื่อมวลชนต่าง ๆ ก็มีหน้าที่ให้ความรู้ ความตระหนักความสำนึกในความสำคัญของความซื่อสัตย์ได้มาก ถ้ามีการยกตัวอย่างคนทำความดีให้ปรากฏเสมอ ๆ ก็จะทำให้สังคมเชื่อมั่นในความดีงามนั้น ๆ ได้มากขึ้น ที่สำคัญคือจะต้องไม่ปล่อยยกย่องคนไม่ซื่อสัตย์ให้คนทั่วไปเห็น เพราะ จะทำให้คนทั่วไปรู้สึกว่าเป็นปกติวิสัยที่คนทั่วไปพึงประพฤติปฏิบัติได้ ไม่ใช่เรื่อง

สอดคล้องกับดวงทิพย์ อันประสิทธิ์ (2555 : 29) ได้อธิบายถึงแนวทางจากคุณลักษณะของผู้มีจิตอาสาไว้ว่า ผู้ที่มีจิตอาสาจะมีลักษณะเป็นบุคคลที่พร้อมจะช่วยเหลือสังคมตลอดเวลา ตระหนักถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน พึงกระทำด้วยใจจริง โดยที่ปราศจากการเลือกผู้ที่ต้องการจะเสียสละให้ และไม่ได้ถูกกระทำจากผู้อื่น เป็นการกระทำออกมาด้วยใจจริงอย่างแท้จริง ซึ่งลักษณะของผู้ที่มีจิตอาสานั้นจะผ่านการได้รับการปลูกฝังและการอบรม ถ่ายทอดพฤติกรรมในการเสียสละ โดยมีสถาบันต่างๆ ที่ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนหรือเป็นแบบอย่าง ซึ่งลักษณะเหล่านี้ อาจเกิดมาจากการชวนการขัดเกลาทางสังคมเพื่อให้เกิดการเสริมสร้างอาสาของคนในชุมชน

สอดคล้องกับเกษม วัฒนชัย (2550 : 164-165 อ้างถึงใน กรรณิการ์ ภิมย์รัตน์. 2554) ได้กล่าวถึงแนวทางในพัฒนาความพอเพียง ซึ่งสามารถดูได้จากการที่ทุกคน จงรักภักดีต่อองค์กร ยึดมั่นต่อปณิธานขององค์กร ยินดีเสียสละเพื่องานส่วนรวมหรือไม่ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าหากทุกคนสามารถควบคุมตัวเองจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและ ภายใน โดยอาศัยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ก็จะทำให้เกิดผลดีทั้งต่อตนเอง ครอบครัว องค์กร และสังคมต่อไป

สอดคล้องกับณัฐนิชา ศรีพิมลปาณี (2551 : 32-33) กล่าวว่า iva การพัฒนาและปลูกฝังความรับผิดชอบ ควรที่จะฝึกความรับผิดชอบเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล ต้องยืดหยุ่น ไม่เร่งรัดเด็กจนเกินไป และสอนให้เด็กรู้สิทธิและหน้าที่ของตน และเคารพสิทธิหน้าที่ของผู้อื่น เพื่อที่จะไม่ไปก้าวล่วงงานของบุคคลอื่น

สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561 : 12) ได้กล่าวถึงกระบวนการเสริมสร้างวินัย (Process) iva ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม

ขั้นที่ 2 การวางแผนเสริมสร้างวินัยนักเรียน

ขั้นที่ 3 การร่วมกันลงมือปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 แนวทาง คือ

- 1) การบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยครูผู้สอน
- 2) การจัดทำโครงการเพื่อเสริมสร้างวินัย โดยนักเรียน
- 3) การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างวินัย

ขั้นที่ 4 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และให้ข้อมูลย้อนกลับ

มนตา ตุลย์เมฆาการ และคณะ (2560) ได้ศึกษาการสังเคราะห์องค์ความรู้กระบวนการขยายผลโรงเรียนคุณธรรมจริยธรรมในส่วนภูมิภาคและประเมินผลการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรมจริยธรรม” สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งได้รายงานข้อมูลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงของโครงการในการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม 1) ด้านสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ร่มรื่นเหมาะสมเป็นที่เรียนมากขึ้น 2) ด้านนักเรียน พฤติกรรมที่พึงประสงค์เป็นไปตามคุณธรรมอัตลักษณ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้เป็นส่วนใหญ่ 3) นักเรียนพัฒนาตนเองในทิศทางที่ดีเพิ่มมากขึ้น 4) โรงเรียนส่วนใหญ่มีภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนเพิ่มมากขึ้น 5) โรงเรียนมีนวัตกรรม/ องค์ความรู้ ของการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งได้จากการดำเนินโครงการคุณธรรมของโรงเรียน 6) โรงเรียนได้รับการยอมรับให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมของโรงเรียนใกล้เคียง ชื่อเสียงของโรงเรียนในด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียนให้ดีขึ้น ทำให้โรงเรียนใกล้เคียงมาศึกษาทางด้านคุณธรรมจริยธรรม

สอดคล้องกับสิทธิศักดิ์ แก้วทา (2555) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยม จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยด้านบุคลากร พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีการพัฒนาตนเองด้านคุณธรรม จริยธรรม และต้องมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดกิจกรรม ด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมพบว่า สถานศึกษาต้องมีแผนงาน โครงการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เหมาะสม ชัดเจนและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า สถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการและประเมินผลการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนไว้ให้ชัดเจนเหมาะสม

สอดคล้องกับสมปอง ใจดีเฉย และคณะ (2554) ได้สังเคราะห์องค์ความรู้กระบวนการสร้างโรงเรียนต้นแบบด้านคุณธรรมจริยธรรม (บางมูลนากโมเดล) โดยศึกษาข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงบรรยาย การศึกษาเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหาร คณะครู และบุคลากร โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม จำนวน 110 คน นักเรียน จำนวน 1,080 คน และผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา กำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไปในเขตบริการของโรงเรียน จำนวน 479 คน ผลการสังเคราะห์พบว่า กระบวนการขับเคลื่อนสู่ความเป็นบางมูลนากโมเดล ใช้ยุทธศาสตร์ 3 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาครู ยุทธศาสตร์การพัฒนานักเรียน และ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสภาพแวดล้อม โดยใช้ กิจกรรมโครงการคุณธรรม เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อน โครงการร่วมกับงานวินัยนักเรียน และกิจกรรม/โครงการด้านการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนขับเคลื่อนผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนของกิจกรรมชุมนุมและกิจกรรมเพื่อสาธารณะ ซึ่งคณะครูได้ร่วมกันระดมความคิดและกำหนดให้มีแนวปฏิบัติร่วมกัน อนึ่ง การใช้โครงการคุณธรรมเป็นเครื่องมือหลักนั้น มิได้เป็นกลจักรที่ทำให้นักเรียนมีคุณธรรมโดยตรง แต่เป็นกลจักรที่ช่วยพัฒนาความคิดให้กับนักเรียน ซึ่งเมื่อนักเรียนคิดดีและคิดเป็น คติวิเคราะห์เชิงระบบจะก่อเกิดอาวุธทางปัญญาและเกิดคุณธรรมขึ้นภายในตัวเองในที่สุด โดยการปฏิบัติกิจกรรมจะมีครูเป็นที่ปรึกษาและเป็นผู้อำนวยความสะดวกในขณะปฏิบัติกิจกรรมอย่างใกล้ชิด

สอดคล้องกับแบรดชอว์(Bradshaw. 2007) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนตามสภาพของท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการประมวลผลนำเอาคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในบทเรียนที่ทำการสอน ซึ่งเน้นตามวัฒนธรรมของท้องถิ่นของนักเรียน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพมีความเจริญทางคุณธรรมจริยธรรมมากยิ่งขึ้น

สอดคล้องกับแครนเลย์ (Cranlay. 2003 : 1531-A) ศึกษาการปฏิบัติด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนใน โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตชุมชนเมืองของประเทศไทย การประพฤติปฏิบัติด้านจริยธรรมของนักเรียน ประกอบด้วย มาตรการที่โรงเรียนใช้อบรมคุณธรรม จริยธรรมของ

นักเรียนโดยการนำเอาจริยธรรมบูรณาการเข้ากับรายวิชาอื่น ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่าการจัดการศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผู้บริหารและครูเน้นความดีงามที่ยึดตามหลักของพระพุทธศาสนา โดยเน้นการควบคุมดูแลนักเรียน การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนอื่นโดยวิธีการให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติ แม้ว่าจะไม่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร สิ่งที่ต้องปฏิบัติต่อกัน การให้เกียรติผู้อื่นเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ และได้ค้นพบว่าการจัดการเรียนการสอนจริยศึกษาควรบูรณาการคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติได้ ผู้บริหารและครูนอกจากจะอบรมสั่งสอน ควรเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรมควรกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการ สถานศึกษา ชื่นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2559 โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ยกเว้น เครือข่ายชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ปีการศึกษา 2560 โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องตามสมมติฐาน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารมีการวางแผนงานโดยใช้กระบวนการบริหารจัดการอย่างแยบยลและสร้างสรรค์ภายใต้รูปแบบ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” ซึ่งประกอบด้วย การสื่อสารสร้างความเข้าใจ การสร้างการมีส่วนร่วม การสอบถามติดตาม (นิเทศกำกับติดตามอย่างกัลยาณมิตร การเสริมแรงเชิงบวก/สร้างขวัญกำลังใจ และการสร้างและขยายเครือข่าย ทำให้เกิดความเชื่อมั่นกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการสื่อสารสร้างความเข้าใจ เป็นขั้นแรกที่สำคัญมาก เพราะการสื่อสารสร้างความเข้าใจและแรงบันดาลใจให้แก่บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ถือเป็น การรับรู้และสร้างความเข้าใจให้ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้าใจตรงกัน ทั้งเป้าหมาย วิธีการและเนื้อหาสาระในการปรับปรุงหรือสร้างพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อพัฒนาความเป็นคนดีของนักเรียน ซึ่งเมื่อเมื่อทุกฝ่ายเข้าใจตรงกันก็จะนำมาซึ่งความร่วมมือ และความสำนึก นอกจากนั้นผู้บริหารยังได้ให้ความสำคัญต่อการสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดพลังความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วม ร่วมคิดร่วมวางแผน แนะนำ เพื่อพัฒนาความเป็นคนดีของนักเรียน การสอบถาม/นิเทศกำกับติดตาม และเสริมแรงเชิงบวก/สร้างขวัญกำลังใจ ก็ยังมีความสำคัญไม่ด้อยไปกว่ากันในการดำเนินกิจกรรม เพราะจะทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมีความตระหนักตั้งใจให้การดำเนินกิจกรรมสำเร็จและภาคภูมิใจร่วมกัน ซึ่งผู้บริหารได้ใช้วิธีการอย่างหลากหลาย ทั้งเป็นทางการไม่เป็นทางการ โดยมุ่งเน้นความเป็นกัลยาณมิตร และสุดท้ายกระบวนการที่

ช่วยเสริมหนุนความสำเร็จและการต่อ ยอดในการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียนอีกทางหนึ่งก็คือการสร้างและขยายเครือข่าย

สอดคล้องกับผุสดี แสงหล่อ (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารงานของโรงเรียนสวนป่าอุปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 2. พบว่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เป็นที่พึงปรารถนาของบุคคลทุกคนเพราะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพผลสูงสุด การสร้างความพึงพอใจนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับกระบวนการเทคนิคและวิธีการด้วยการอาศัยการจูงใจเป็นเครื่องมือสำคัญการจูงใจบุคลากรให้ได้ผลนั้นผู้บริหารต้องใช้สิ่งจูงใจที่เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคลและมีความรู้พื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

สอดคล้องกับสุเมธ แสงนิมมล (2545 : 11 อ้างถึงใน พัชรี คงดี. 2556) ได้กล่าวถึงการเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานไว้ดังนี้

1. สร้างทัศนคติที่ดีในการทำงาน นับเป็นสิ่งที่ดีทำให้คนอยากทำงาน เพราะงานดี เงินดีมีความก้าวหน้า เมื่อมีทัศนคติที่ดี ขวัญและกำลังใจย่อมดีด้วย
2. วางมาตรฐานและสร้างเครื่องมือสำหรับวัดผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน กล่าวคือเนื่องจากผู้ที่ปฏิบัติงานต้องการมาตรฐานการทำงานที่กำหนดไว้ชัดเจนดังนั้นการสร้างเครื่องมือสำหรับวัดผลการทำงานรวมทั้งการวางมาตรฐานจะทำให้เขาเกิดขวัญและกำลังใจที่ดี
3. เงินเดือนและค่าจ้างคนเราทำงานสิ่งแรกที่เขาต้องการเป็นค่าตอบแทนคือ “เงินเดือน” หรือ “ค่าจ้าง” ถ้าได้น้อยไม่คุ้มค่าขวัญกำลังใจของเขาก็จะตกต่ำถ้าได้มากเขาประเมินว่าคุ้มค่าและมันเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างเหมาะสมตามที่เขาคาดหวังขวัญและกำลังใจก็จะดี
4. ความพึงพอใจในงานที่ทำถ้างานที่ทำเป็นงานที่เขาชอบเขารักเขาถนัดเขาจะพึงพอใจและทำได้ดี เมื่อเป็นเช่นนี้ขวัญและกำลังใจก็ย่อมดี แต่หากเขาไม่รักไม่ชอบไม่ถนัดก็จะเกิดภาวะที่ตรงกันข้าม ผู้บริหารถ้าต้องการสั่งใช้งานคนหรือมอบหมายงานหน้าที่ให้ทำจึงต้องดูให้รอบคอบ ถือหลัก “ ใช้คนให้ถูกกับงาน” หรือ “Put the Right Man to the Right Job”
5. ความเป็นส่วนหนึ่งของงานเนื่องจากความต้องการของคนทำงานอยากได้รับการยอมรับเป็นส่วนหนึ่งของงานดังนั้นต้องพยายามสร้างความเป็นหนึ่งให้เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดขวัญและกำลังใจ
6. สัมพันธภาพระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาเรื่องนี้นับว่าสำคัญมาก ถ้าสัมพันธภาพระหว่างลูกพี่ลูกน้องอยู่ในเกณฑ์ดีมีความสุขทำงานราบรื่นขวัญกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานก็ย่อมดีด้วยดังนั้นผู้บริหารจึงควรคำนึงเรื่องสัมพันธภาพระหว่างกันและกันให้ดีที่สุด

สอดคล้องกับ บลูม(Bloom, 1976 : 72-74 อ้างถึงใน พิสมัย แก้วทาสี, 2551 : 6) กล่าวว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ตนต้องการ ก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเลือกนั้นด้วย ความกระตือรือร้นพร้อมทั้งความมั่นใจเราสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างของความพร้อมด้านจิตใจได้ชัดเจน จากการปฏิบัติของนักเรียนต่องานที่เป็นวิชาบังคับกับวิชาเลือกจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การจับรถยนต์คนตรีบางชนิดเกมหรืออะไรบางอย่างที่นักเรียนอาสาสมัครและตัดสินใจได้โดยเสรีในการเรียน การมีความกระตือรือร้น และความสนใจเมื่อเริ่มเรียนจะทำให้ให้นักเรียน เรียนได้เร็วและประสบความสำเร็จสูง

อย่างไรก็ตาม บลูม (Bloom) เห็นว่า วิธีนี้ค่อนข้างเป็นอุดมคติที่จัดได้ลำบาก ความพึงพอใจของนักเรียนในการศึกษาเล่าเรียนจะเกิดจากองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้คือหลักสูตรวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนที่จะสั่งสอนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความพึงพอใจมีความรักและกระตือรือร้นในการเล่าเรียนโดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆ ของครูมีการยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนที่กระทำความดีมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้า การสร้างสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ที่เหมาะสมน่าอยู่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น รวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาทุกข์ร้อนบึงจัญความพึงพอใจจึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน

สอดคล้องกับทฤษฎีบาร์นาร์ด (Barnard, 1972 : 142 อ้างถึงใน เสนอ ทองจีน, 2549 : 38) ได้กล่าวถึงสิ่งจูงใจที่หน่วยงาน หรือผู้บริหารหน่วยงานใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงานไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทนเป็นการชดเชย หรือเป็นรางวัล
2. งานนั้นต้องสามารถวางแผนและวัดความสำเร็จได้โดยใช้ระบบการทำงาน และการควบคุมที่มีประสิทธิผล
3. เพื่อให้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจในเป้าหมายของงาน จะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
 - 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
 - 3.2 มีผลงานกลับมาให้ผู้ทำทราบโดยตรง
 - 3.3 งานนั้นเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา
 - 3.4 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าแรงจูงใจที่มาจากความต้องการของมนุษย์ทำให้เกิดความพึงพอใจ นั่นคือ ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องการให้นักเรียนเป็นคนดี เมื่อผลเป็นไปตามเป้าหมายจึงเกิดความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกลึกด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะเกิดขึ้นต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้

สอดคล้องกับ อคาร์ เวอร์ล และคณะ (Akar Vural. et al. 2013 : 225) ได้ทำการพัฒนาโมเดลการวัดความเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนในจังหวัดไอคิน จำนวน 781 คน ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยความเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน จำนวน 2 องค์ประกอบ ประกอบด้วย การเคารพกฎระเบียบของโรงเรียน และความพึงพอใจในโรงเรียน ซึ่งการพัฒนาความเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกัน มีน้ำใจช่วยเหลือกัน ในยามที่มีปัญหา ทำให้ผู้เรียนมีความรักและความผูกพันต่อโรงเรียน ทำให้ผู้เรียนมีการเคารพกฎเกณฑ์ในโรงเรียน มีความพึงพอใจในโรงเรียน ทำให้ผู้เรียนอยู่ร่วมกันในโรงเรียนได้อย่างมีความสุข

สอดคล้องกับดิฟอานี (Dzivhani. 2002 : 842-A) ได้ศึกษาบทบาทของระเบียบวินัยที่มีต่อการจัดการในโรงเรียนและห้องเรียน โดยการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งที่กฎระเบียบวินัยดีมาก แสดงให้เห็นจากการสอบเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้เป็นจำนวนมาก พบว่า เกิดจากระบบการจัดการของโรงเรียนที่ดี เช่น นโยบาย สภาพห้องเรียน บทบาทครูผู้สอน คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ตัวแทนของนักเรียน และกฎระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวินัยที่เหมาะสมมีการอุทิศตนให้กับการกำกับดูแลวินัย ความมีแรงจูงใจในการปฏิบัติภารกิจมีวินัยและการเป็นแบบอย่างที่ดีของคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ล้วนเป็นองค์ประกอบต่อการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน ประการสำคัญคือได้รับความร่วมมือจากนักเรียนและผู้ปกครองจึงประสบความสำเร็จได้

4. ผลการศึกษาข้อมูลผลกระทบเชิงบวก หลังการพัฒนา ที่ปรากฏต่อ โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน ส่งผลให้โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน ได้รับการประกาศเกียรติคุณ จากองค์กรและหน่วยงานทางการศึกษา ทั้งระดับชาติ ระดับภาค/จังหวัด/เขตตรวจราชการ และระดับเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งสิ้นจำนวน 221 รายการ เมื่อพิจารณาแยกตามระดับ พบว่า ได้รับการประกาศเกียรติคุณระดับชาติ จำนวน 36 รายการ ระดับภาค/จังหวัด/เขตตรวจราชการ จำนวน 25 รายการ และระดับเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 160 รายการ อีกทั้งโรงเรียนตะเคียนวิทยาคมเป็นแหล่งการเรียนรู้ ของหน่วยงานทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน สอดคล้องตามสมมติฐาน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีการวางแผนและบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ แขนงและสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะความคณดีของนักเรียน 5 ประการ ได้แก่ ชื่อสัตย์ จิตอาสา ความพอเพียง ความรับผิดชอบ และมีวินัย ภายใต้รูปแบบ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” ซึ่งประกอบด้วย การสื่อสารสร้างความเข้าใจ การสร้างการมีส่วนร่วม การสอบถามติดตาม (นิเทศกำกับติดตามอย่างกัลยาณมิตร) การเสริมแรงเชิงบวก/สร้างขวัญกำลังใจ และการสร้างและขยายเครือข่าย ทำให้เกิดพลังความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ทั้งร่วมคิดร่วมวางแผน แนะนำ นิเทศกำกับติดตามอย่างกัลยาณมิตร และให้ขวัญกำลังใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้การพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียนประสบความสำเร็จทั้งโรงเรียน และเป็นที่ยอมรับและชื่นชม ตลอดจน เกิดความเชื่อมั่นกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

สอดคล้องกับ มนตา ตูลย์เมธการ และคณะ (2560) ที่วิจัยเรื่องการสังเคราะห์องค์ความรู้ กระบวนการขยายผลโรงเรียนคุณธรรมจริยธรรมในส่วนภูมิภาคและประเมินผลการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรมจริยธรรม สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งได้รายงานข้อมูลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงของโครงการในการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม 1) ด้านสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ร่มรื่นเหมาะสมเป็นที่เรียนมากขึ้น 2) ด้านนักเรียน พฤติกรรมที่พึงประสงค์เป็นไปตามคุณธรรมอัตลักษณ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้เป็นส่วนใหญ่ 3) นักเรียนพัฒนาตนเองในทิศทางที่ดีเพิ่มมากขึ้น 4) โรงเรียนส่วนใหญ่มีภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนเพิ่มมากขึ้น 5) โรงเรียนมีนวัตกรรม/ องค์ความรู้ ของการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งได้จากการดำเนินโครงการคุณธรรมของโรงเรียน 6) โรงเรียนได้รับการยอมรับให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษาดูงานด้านคุณธรรมจริยธรรมของโรงเรียนใกล้เคียง ชื่อเสียงของโรงเรียนในด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียนให้ดีขึ้น ทำให้โรงเรียนใกล้เคียงมาศึกษาดูงานด้านคุณธรรมจริยธรรม และพบว่าผลกระทบเชิงบวกที่นอกเหนือจากได้รับประกาศเกียรติคุณตามสภาพจริง แล้วหลังการพัฒนาส่งผลให้ 1) โรงเรียนมีผลทดสอบทางการศึกษา ในระดับชาติ (O-NET) ในระดับ สูงขึ้น 2) โรงเรียนคุณธรรมมีนักเรียนที่เข้ามาศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นเพิ่มขึ้น 3) อัตราออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนคุณธรรมลดลง ในทางตรงกันข้ามพบว่า ส่วนใหญ่มีนักเรียนเข้ามาศึกษาต่อเพิ่มขึ้น 4) โรงเรียนและนักเรียนได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติจากการประกวดแข่งขันต่าง ๆ การแข่งขันทางด้านวิชาการ ด้านกีฬา การประกวดสิ่งประดิษฐ์ หรืองานสร้างสรรค์ ด้านศิลปะ การแข่งขันร้องเพลงและเล่นดนตรี ฯลฯ และ 5) ชุมชนมีการตื่นตัวในระดับสูงในการรับรู้เกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม พบว่า ชุมชนจะให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นฐานจัดการเรียนรู้ และสนับสนุนในด้านงบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ และร่วมเป็นวิทยากรเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

สอดคล้องกับ ดิฟอานี (Dzivhani, 2002 : 842-A) ได้ศึกษาบทบาทของระเบียบวินัยที่มีต่อการจัดการในโรงเรียนและห้องเรียน โดยการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งทีมีกฎระเบียบวินัยดีมากแสดงให้เห็นจากการสอบเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้เป็นจำนวนมากพบว่า เกิดจากระบบการจัดการของโรงเรียนที่ดี เช่น นโยบาย สภาพห้องเรียน บทบาทครูผู้สอน คณะกรรมการบริหาร โรงเรียน ตัวแทนของนักเรียน และกฎระเบียบวินัยที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้ “กิจกรรมสร้างสรรค์ 5 ลักษณะ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ครั้งนี้ ทำให้ค้นพบจุดเด่นคือ จุดเด่นด้านองค์ความรู้และจุดเด่นด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งเป็นประโยชน์ในเป็นแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียนต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนควรชี้แจงให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักให้แก่ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และเครือข่ายชุมชน ให้รับทราบ เข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน ซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ซึ่งต้องเข้าใจอย่างชัดเจนทั้งกระบวนการและบทบาท และการใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานในการพัฒนาความเป็นคนดีให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน

1.2 การดำเนินกิจกรรมทั้ง 5 ลักษณะ ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และควรประเมินพฤติกรรม/คุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียนตามตัวชี้วัดที่โรงเรียนกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนา และเสริมสร้างขวัญกำลังใจ ตลอดจนแนวโน้มความเป็นคนดีให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลต่อความเป็นคนดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นคนดีของนักเรียนหรือเยาวชนวัยเรียน

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นคนดีกับความเป็นคนเก่งของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีทั้งความดีและความเก่งอย่างยั่งยืน

2.3 ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาความเป็นคนดีของนักเรียนโดยอาศัยการมีส่วนร่วมในลักษณะอื่นๆ เพื่อสามารถพัฒนาความเป็นคนดีนักเรียนได้อย่างหลากหลาย